

да ми е толкосъ жално, то азъ пакъ би го желала, казахъ ти да не би да ся отрѣчешъ отъ твоя планъ. — Не зная още гдѣ са намира моя мъжъ? пиши ми. Преди три недѣли твърдѣ ма нападнаше на честѣта, както и обикновенно, азъ му отговорихъ подобно. Лудость! доста ми е то за удивление, че безъ кабахатъ ма обезчестява, който не можешъ най голѣмитѣ кабахати нито да си помислишь, не зная вече сама, какво да правя! като додишь самъ да се разговоримъ саль за туй, азъ имамъ ищахъ да му се отговоря веки точно, защото е това вече премного. Хар. — (може Харитонъ, но недописано Бѣл.) Лазаровъ е тука, като да искашь отъ страна на наша Мина да се поразговоришь, добръ човѣкъ е! — Останалото ще си го кажемъ отъ уста, вече не дейте купува чипици, азъ ги вече имамъ. —

Поздравлява те твоята сестра отъ сърдце.

17 Августъ 1872 въ Калоферъ.

Ето ви преводътъ на Български. Също и оригинала ви испроваждами; приими братския ни поздравъ на късо.

А. Х. Д. М. въ Троянъ.

Ние излагами при това кратки извлѣченія отъ всичкитѣ писма, за които по горѣ спомѣняхми че сж се писали и взаимно изпрашвали между Револ. Комитети, но подъ чюжди подписи и надписи. — Тѣ сж слѣдующитѣ: —

Търново Августъ 30

1872 Въ Руссе.

Господинъ С. Каратозевъ!

Послѣднето ви писмо приехъ, но като нѣма никой отъ другаритѣ ми, пиша ви частно човѣкътъ, който сте пратили и препорѣчали, азъ му назначихъ мѣстото, дѣто ще зима и дава; и бѣхъ му приготвилъ 25 книжки за да ги змни и той се обѣща, но глѣдамъ че и до днесъ го нѣма